

עושות במלאכה: קראפטיביזם קהילתי נשי

אוצרים: אפרת פרידנזון־הריסון וד"ר צבי אורגד

פנים רבות

במשך חודשיים, מתחילת מגפת הקורונה, נפגשו בסטודיו שבדרום הודו שיר, אורלי ומספר נשים מקומיות מ-Wellpaper – פרוייקט שאורלי היתה שותפה להקמתו ולניהולו אשר נוסד בעקבות הצונאמי שפקד את חופי דרום הודו בשנת 2005. המטרות המרכזיות של הפרוייקט הן העצמת נשים מקומיות, העלאת המודעות לזיהום הסביבתי והגברת המיחזור. במשך ימים רבים הנשים סיירו בכפרים, פגשו בעלי מלאכה שונים, ביקרו במקדשים – שם חיפשו חומרים ושאבו רעיונות. מטרת העבודה הייתה לבדוק כיצד מלאכת יד יכולה לחבר בין בני אדם ולגשר על פערי תרבות, זמן, גיל ומקום. ספקות ואתגרים רבים ניצבו בדרך, ובהם המפגש בין נשים בגילאים שונים ובמעמד סוציו-אקונומי שונה, חיבור בין תרבויות שונות, פערים בדרכי העבודה, התמודדות בשילוב בין החדש למסורתי, ועוד. בסוף התהליך, נולדו חמש מסכות שכל אחת מהן עשויה מחומרים ממוחזרים שונים ומסמלת דמות מהמיתולוגיה ההודית: שאקטי, קאלי, בודהה, ראגפוט וראדא. המסע המשותף, הפתרונות בדרך, מיחזור חומרים, וגיוס נשים נוספות לעבודה העמלנית המאחדת, יצרו קשר חזק בין וחדוות יצירה. העבודה דנה בסימני השאלה, בצורך בגישור בין פערים, בחיבור אנושי, במינימליזם, ובצמצום לעומת שפע משחית. בימים שבהם הטבע אומר את דברו, ההבנה בדבר הצורך בקשר, עבודה פיזית, מחזור ושיתוף מחבר ומחזק.